

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

Puzzlík

Skládačka ze života naší školy

**prosinec
2018/2019**

**Vánoční dárek
od města
Kouřimi!**

**Výlet
mezi
pejsky**

**Co si přeješ
k
Vánocům?**

Žijeme ve škole...

STALO SE:

21. 11. a 28. 11. vytvářela 7. B společně s 2. A vánoční dárečky z keramiky
23. 11. skončilo plavání 2. AB
25. 11. vyrazil KMD na představení Muž s železnou maskou do divadla Broadway
26. 11. proběhla v 16.00 schůzka s rodiči budoucích prvňáčků
26. 11. děti z 2. stupně a z družiny zdobily vánoční stromčky pro výstavu stromčků na Střelnici
27. 11. jela 5. B na představení Pipi Dlouhá punčocha do Kolína
29. 11. byl v Kouřimi zahájen advent průvodem adventních světýlek
29. 11. tvořila odpoledne 2. B s rodiči adventní svíčky
29. 11. rozdávala 2. A radost, kdy v podvečer předvedla svým rodičům vánoční program
3. 12. zástupci tříd od 5. ročníku malovali okna u šaten
3. 12. vyrazily na florbal do Kolína dívky z 8. – 9. ročníku
4. 12. jelo 40 vybraných žáků na MS ve florbalu do Prahy
5. 12. proběhla na 1. stupni mikulášská nadílka
5. 12. navštívili 2. A a 7. B zástupci seniorů a p. starostka s překvapením (žáci těchto tříd v říjnu připravili pro seniory kulturní program), *čti dále*
7. 12. vybraní žáci (redakce Puzzlíku, vylosovaní malíři vánočních přáníček) jeli za odměnu na exkurzi na Pražský hrad a na mši do sv. Víta, kterou pořádá Hnutí na vlastních nohou - Stonožka
7. 12. se dobří skokani školy účastnili soutěže Kolínská vánoční laťka, na 3. místě: Veronika Miklašáková, 7. A
10. 12. odvezla p. učitelka Hřebíčková dárečky od našich dětí pro děti z Klokánku Chabařovická
13. 12. přijel do 2. AB kouzelník
13. 12. proběhl keramický podvečer s rodiči a dětmi z 5. B
13. 12. vyrazila na exkurzi do Národního muzea 6. AB
14. 12. navštívil 1. – 4. třídu s environmentálním programem Tonda obal na cestách
17. 12. vyrazila si 5. A do Prahy zahrát únikovou hru
18. 12. přijeli zástupci NFI předat ceny žákům, kteří se umístili v soutěži Rozsvíťme ČR 2018
19. 12. pekla 7. A tradičně štrúdl

STANE SE:

20. 12. prodej štrúdlů pro UNICEF (7. A)
20. 12. proběhne na 1. stupni program Umíme si hrát, na 2. stupni vánoční turnaj ve florbalu a také vánoční besídka
21. 12. je ředitelské volno
22. 12. – 2. 1. jsou vánoční prázdniny
3. 1. ve čtvrtek nastupujeme do školy v novém roce
8. 1. proběhne schůzka s rodiči vycházejících žáků
12. 1. jede KMD na představení Tajný deník Adriana Molea
16. 1. proběhne okresní kolo dějepisné olympiády v Kolíně

**Celá redakce přeje všem
krásné Vánoce a optimismus
v novém roce !!!**

Žijeme ve škole...

100 let v Kouřimi

Město Kouřim má dlouhou historii, ale největší a nejrychlejší změny tu nastaly za posledních 100 let, v době samostatné republiky.

Letošní soutěž bude vědomostní a bude se týkat právě tohoto tématu. Odpovědi můžeš najít na různých místech.

- PTEJ SE PAMĚTNÍKŮ
- HLEDEJ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH MĚSTA KOUŘIM A NA INTERNETU
- ZEPTEJ SE V MUZEU, V KNIHOVNĚ
- HLEDEJ V KOUŘIMSKÉM ZPRAVODAJI
- HLEDEJ V PUBLIKACÍCH O KOUŘIMI...

Kde najdu otázky? 1. patro 2. stupně u počítačovny

Kdy? Každých 14 dní

Jak hlasuji? Na přiložené lístky napiš odpověď, své jméno a třídu, lístek vhod' do krabičky

Pro koho je soutěž určena? Pro všechny žáky i pedagogy

Odměna pro vylosované výherce:

14denní poukaz PŘEDNOSTENKA na oběd

(do dalšího vyhlášení můžeš jít k okénku výdeje obědů přednostně, pokud nechodíš na oběd, dostaneš malou sladkou odměnu)

3. PŘEDNOSTENKU získala Tereza Nádeníková z 6. B za odpověď - Památník zakladatele SOKOLU je v Tyršově ulici a přehlídky zdatnosti se jmenovaly všesokolské slety.

4. PŘEDNOSTENKU dostala Katka Paclíková ze 7. B za odpověď: M. Šolle zkoumal Starou Kouřim a lokalitu sv. Jiří a sv. Vojtěch.

OTÁZKA Č. 4 se zabývala osobností Miloše Šolleho:

OTÁZKA Č. 4 ZNĚLA:

Jak se jmenují tři místa, kde Miloš Šolle prováděl archeologický výzkum?

OTÁZKA Č. 5 se týká divadelnictví v Kouřimi:

Jak se jmenuje současný režisér a zároveň zakladatel současného místního divadla Mrštá Prstá?

Foto
z archívu
města -
divadelní
soubor
roku
1956 a
2018

Žijeme ve škole...

NFI vyhlásil výsledky výtvarné a literární soutěže Rozsviťme ČR 2018

A naši škole se dařilo. Nezbyvá než poděkovat všem účastníkům, oceněným obzvlášť. Gratulujeme **Marku Zalabákovi** za 3. místo v internetovém hlasování výtvarné soutěže kategorii ZŠ 2. stupeň. Zároveň byl oceněn i porotou.

Gratulujeme i **Zuzaně Tomečkové, Lukáši Kündelovi, Ondřeji Sadinskému, Anně Čáslavské**, kteří byli také oceněni porotou ve výtvarné soutěži v kategorii ZŠ 2. stupeň, a **Míše Kubátové**, která dosáhla **mety nejvyšší, získala hlavní cenu poroty** v literární části soutěže v kategorii ZŠ.

Obrázky si můžete prohlédnout na webových stránkách NF IMPULSU.

Ceny přijeli 18. 12. osobně předat zástupci NFI.

Malujeme okna, budou Vánoce!

3. 12. malovaly děti od 5. do 9. ročníku okna u šaten. Vznikly pěkné vánoční motivy, které celou školu ladí do vánoční atmosféry. Mezi všemi obrázky ocenil pedagogický sbor – porota- nejvíce malbu 7. B, 6. A a 5. B. Všichni malíři dostali malou sladkou odměnu.

Foto M. Bílková

Divadelní představení Pipi Dlouhá Punčocha Divadla rozmanitostí z Mostu nás dostalo

V úterý 27. listopadu jsme letos poprvé vyrazili do divadla. Živá hudba, bezvadné písničky, legrační scéna, neobvyklé kulisy - dokonce i pan Kůň! Vajíčka létala vzduchem, v hledišti mezi sedadly běhal Tom (proč ne, když závodil). To vše je možné, protože jsme se ocitli ve vile Vilekule. Tam se vše smí. A děti v ní nikdy nevyrostou. To by se nám líbilo.

Jediné, co nás mrzí, že za námi seděly starší děti, které už pohádkový příběh nebavil. A rozhodly se, že to dají všem najevo.

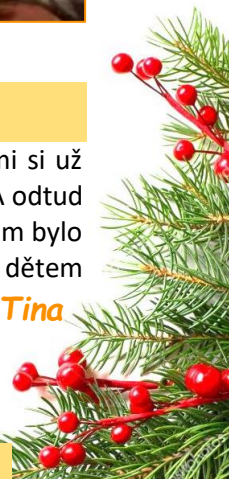
Text a foto H. Kolpáková

Hračky pro děti z dětských domovů

Naše třídní paní učitelka Boumová nám řekla, že můžeme do školy přinést hračky, se kterými si už nehrajeme. Hračky jsme pak balili do krabic od bot a pak jsme je odvezli do Lysé nad Labem. A odtud se vše rozveze do dětských domovů. Dárků bylo přes 180. Na každém dárku byl štítek, na kterém bylo napsáno, jestli je dárek pro holku/kluka a věk. Měla jsem velkou radost z toho, že jsme mohli dětem na Vánoce udělat radost.

Tina

Vřelý dík vám všem, kteří máte na pravém místě

Vážení rodiče, děkuji vám za pomoc a podporu vašich dětí při projektu „**Krabice od bot pro Klokánek Chabařovická**“.

Sešlo se nám spousta školních i výtvarných pomůcek, hraček, stavebnic, batůžků, šperků, knížek, omalováněk, her, kosmetiky a elektroniky, dokonce i nový Smart telefon se SIM kartou.

Díky vám a vašim dětem jsme zabalili **19 velkých dárků** pro malé děti a náctileté a osobně je předali dětem 10. 12. 2018. Radost v dětských očích byla nepopsatelná. Na oplátku jsme dostali dětmi malovaný obrázek a kalendář FOD.

Do sbírky přispěli:

1. A – T. Janota, J. Moskala, T. Krulišová, K. Píšová, V. Bílková, T. Drahotová, T. Hřebíček, A. Pazderek, V. Kvasil, R. Bradáč, J. Kaňka, N. Kulíšková

1. B – M. Čadil, T. Stepaková, R. Zámiš, A. Brožová, Š. Stach, I. Kubelková, T. Macura, T. Hájek, M. Škopová, L. Posiřilová, Š. Havlík, B. Pokorná

2. A – J. Pexová, Havráňková, A. Kotraba, Gáborová

2. B – V. Vedralová, M. Petrů, J. Drahota, E. Dvořáková, A. Letzelová, J. Rajterová, N. Molíková, Š. Pecharová, Š. Bartůněk, N. Michalcová, Z. Kaninová, Z. Salajová, M. Pochová

2. C – F. Ahnel, J. Paukner, T. Švarc, K. Bubeníková, E. Dušková, L. Chrudimská, M. A. Misíková, V. A. Rupíková, E. Vedralová

3. A – T. Paluv, A. Havráňková, A. M. Jebousková, M. Kubelková, A. V. Bednářová, P. Mičech, L. Coubal, K. Zahradníčková, M. Falberová, M. Hetzendorf, A. Snižková

3. B – Kropáčová, Frydrychová

4. A – D. Adamčík, V. Bartůněk, N. Chába, P. Křehla, M. Lněnička, F. Molík, M. Moskala, A. Procházka, J. Řezáč, J. Smejkal, O. Veselý, T. Alexandrová, K. Bílková, N. Cabajová, K. Hollerová, E. Hrabánková, L. Krejčí, H. Kuncová, Ha Linh Mai, A. Nerudová, E. Olivová, T. Skalová, A. Šmejkllová, L. Veselá, N. Veselá, N. Zalabáková

4. B – T. Rupík, A. Černá, K. Hellerová, T. Hozmanová, K. Mondchein, J. Damiánová, D. Stránská, T. Pokorná, K. Holubová, N. Trávníčková, P. Maxian, P. Matoušek, C. Tothová, J. Tomša, Koňárová, Matoušek,

5. A – T. Havlíková, M. Bradáčová, D. Kočí, A. Vedral

5. B – K. Břečková, B. Kubelková, E. Šmejkalová, A. Chladová, M. Pazderka, L. Polzer, A. Balogová, I. Vaníček, Š. Švejdová, K. Zajacová

5. C – J. Beránek, L. Konvalinka, T. Kropáč, T. Kubelka, A. Ladýř, M. Šťastný, L. Zeman, K. Hošková, J. Jančová, N. Milerová, A. Mošovská, E. Pagáčová, M. Pexová, A. Pivoňková, A. Raitrová, M. Smoláková, K. Vaňkovská

6. A – Z. Bauhofer, P. Holub, L. Macura, E. Maxian, J. Kopecká, K. Košťálová, S. F. Kunová, K. Skořepová, E. Urbánková

6. B – T. Hrabánková, B. Průšová, M. Haladej, N. Šindelářová, P. Huml, T. Pospíšil

7. A – E. Alexandrová, D. Smejkal, Z. Tomečková, T. Zajac, E. Lněničková, A. Poláková, A. Posiřilová, N. Srbová, J. Hykman, F. Hampejs, N. Učňová

7. B – M. Břečka, O. Chlubna, V. Krutský, M. Petrásek, M. Zalabák, M. Fišerová, K. Paclíková, E. Pokorná, T. Rottová, M. Svobodová, K. Veselá, A. Zahradníčková

8. A – L. Kocián, K. Jírů, M. Hruška, T. Šefl

8. B – P. Kadlecová, L. Papežová, J. Štullerová, L. Pazderka, E. Švejdová, K. Fialová, A. Hampejsová, P. Šindelář, Š. Paclt

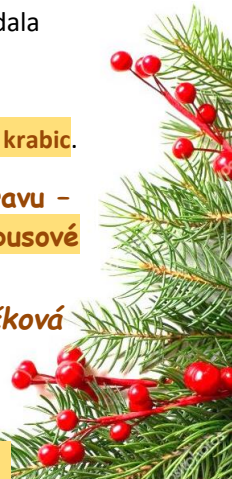
9. tř. – E. Holá, S. Janíčeková, S. Rock

Učitelský sbor: J. Štullerová, B. Kombercová, I. Křížková, L. Zahradníčková, R. Vedralová, M. Boumová, P. Vandělíková, H. Kolpaková, J. Hájek, V. Hřebíčková, J. Pexová, M. Hampejsová, M. Bílková, Š. Kubelková, B. Pavelková, L. Macháčková, J. Hodačová, A. Čiháková, A. Svoboda, J. Pexové, H. Borová, V. Kotrbová

Souběžně s Klokánkovým projektem uspořádala třída **4. A s pí uč. M. Boumovou** vlastní charitativní sbírku „**Krabice od bot**“ pro **Diakonii** v Lysé nad Labem, kam odvezla **26 krabic**.

Poděkování patří i sponzorům za dopravu – Truhlářství Jiřího Bělohávk a Autobusové dopravě Jiřího Šmejkal.

Za 6.B Věra Hřebíčková

Pomáháme nejen lidem

Návštěva depozita "Beruška" v Horních Chvatlinách se odehrála 16. 11. Vyrázila tam p. učitelka Křížková, která akci zorganizovala, a Ondřej Chlubna a Eva Kůsová s Kačkou Paclíkovou.

Sebralo se 40 kg granulí, 10 kg pochoutek, několik konzervíček. Dále žáci nosili deky, psí hračky, vodítko, misku a dezinfekci. Největší dík patří žákům 1. stupně, kteří se do této dobročinné akce zapojili nejvíce.

Vezli jsme věci sebrané v naší škole pro psy do depozita v Chvatlinách. Přiznám se, nikdy jsem žádný útulek neviděla a mé pocity z této akce byly smíšené, spíše jsem měla obavy, jaké to tam bude... To překvapení, kdy majitelka paní Pangráčová ze svého domu vypustila 30 pejsků, bylo tak ohromující, že jsem zůstala jak přimrazená a nestačila vůbec fotit. Vyřítel se dav radostných a spokojených chlupatých kuliček, plných života, veselí a odhodlání nás olízat a oňufat od hlavy k patě. Připomnělo mi to moje děti ve třídě, kdy zazvoní poslední hodinu před prázdninami a oni s radostí "letí" ven ze školy domů.

Pejsci byli báječní. Nevěděli jsme, kterého dříve pomazlit. Paní majitelka nás pozvala domů, protože pejsky nemá venku v kotcích, ale u sebe doma. Proto to není útulek, ale depozitum. Dá se

říci, že pejsci nebydlí u ní, ale ona bydlí u nich 😊 (dělám si legraci!). Hodinu nám s velkým zájmem a láskou vyprávěla o životě svých "dětí". Opravdu dětí, každého pejska zná jménem, zná jeho povahu a ví o něm vše, co ho těší, co by ho mohlo trápit. Na oplátku má od pejsků perfektní kázeň (jako kantorka to mohu posoudit). Je na ně milá, laskavá, vlídná. Krásně s nimi souzní. To odpoledne u nich bylo tak příjemné, že se mi nechtělo ani odjíždět. Lásku a péči, kterou jim věnuje, jí její mazlíci stonásobně vrátí, a proto mi tam s nimi bylo tak hezky.

Fakta o životě v depozitu "Beruška" se dozvíte od redaktorů Puzzlíku, ale toto je ode mě hold manželům Pangráčovým za jejich záslušnou činnost. Už se těším na další návštěvu o Vánocích. Sbírka pokračuje a další lidé se na ni ptají a nosí mi dárky pro pejsky. Všem děkuji.

Text a foto I. Křížková

Pomáháme nejen lidem

Ale i psům. Jistě jste zaregistrovali, že se na naší škole konala sbírka pro psy, kde jste mohli přinést vše potřebné – staré deky, hračky pro pejsky, granule i pamlsky. A v pátek 16. 11. jsem se my – já, Chondra, Kačka Paclíková a paní učitelka Křížková – vydali všechny tyto věcíčky předat.

Namířeno jsme měli do Horních Chvatlin do depozita Beruška. Depozitum je vlastně dočasný domov pro psy, než si je najdou rodiny, ve kterých začnou nový život. Totiž spousta zde žijících pejsků jsou psi z odhalených množíren a řekněme si upřímně, že ti neměli lehký život. V depozitu se jim snaží opět dodat důvěru v lidi a zvyknout si na nový, lepší život. Odevzdali jsme majitelům depozita věci ze sbírky a ihned nás přivítalo něco kolem 30 pejsků různých ras, většinou menších, ale bylo mezi nimi i pár chrtů. Majitelů jsme se zeptali na několik otázek ohledně depozita jako takového, ale i ohledně pejsků, kteří v něm žijí. Překvapilo nás, že tu bylo i pár pejsků s různým handicapem (např. byli slepí). S pejsky jsme se také náležitě pomazlili, než jsme vyrazili domů. Pokud byste chtěli depozitu pomoci nějak jinak než školní sbírkou, navštivte jejich webové stránky (www.depozitumberuska.cz), tam najdete vše potřebné.

Wewerka

Většina psů pochází z množíren (to jsou takové továrny na výrobu psů pro peníze, kde se s nimi zachází jako s věcmi a často přežívají v hrozných podmínkách), a tak mi jich bylo líto. Načež jsme zjistili, že někteří jsou postižení, například tři z nich jsou slepí, ale stejně byli aktivní a přítulní. Pokud byste potřebovali pejska, určitě tam zajed'te. Mají tam čivavy, chrtý a další krásné psy!

Chondra

Žijeme ve škole...

Vystoupení a andílci pro radost

Protože podzimní účinkování třídy 2. A v rámci projektu „72 hodin“, které bylo pro kouřimské seniory, mělo velký úspěch, rozhodli se druháci se 7. B přinést radost svým blízkým ještě na Vánoce.

Samotnému vystoupení předcházely dvě dílničky, kdy třídy 7. B a 2. A společně tvořily dárčky pro rodiče – keramické andílky a enkaustická vánoční přání. Byla to již druhá

dílnička a v této nastolené tradici budou obě třídy pokračovat i na jaře. Podzimní vystoupení zhlédli jen babičky a dědečkové (nikoli rodiče), a tak tentokrát 2. A uspořádala generální zkoušku právě pro rodiče, aby viděli, jaké mají šikovné děti. Nabízel se termín 29. 11., kdy se v rámci pochodu adventních světýlek rodiče a děti schází ve škole. Ze třídy 2. A přišli skoro všichni, kromě několika „marodů“. Vystoupení se velmi povedlo. Účinkující druháci hráli s velkým nasazením a vervou. Rodiče byli báječní. Podpořili je ohromným potleskem a nešetřili slovy chvály. Paní kuchařky upekly výborné koláče, a tak každý, kdo měl chuť, se pak mohl po představení občerstvit a nabrat síly na pochod k vánočnímu stromu. Za krásné odpoledne patří díky všem, kteří pomohli a přiložili ruku k dílu.

I. Křížková

Vánoční překvapení od města a seniorů

Ve středu 5. 12. se opět spojily třídy 2. A a 7. B, aby kouřimským seniorům udělaly radost.

Tentokrát se přišlo podívat k nám do školy 11 babiček. Celý program se odehrával v jídelně. Druháci si připravili pohádku O perníkové chaloupce, tanec sněhuláků, pásmo básniček a koled. Sedmáci si zahráli na číšníky a roznesli občerstvení, přáníčka a školní časopis.

Celý program se druhákům moc povedl. Z babiček dvě pak vystoupily- p. Řeháková (98 let) vyprávěla o svém dětství a jiná paní Řeháková, bývalá p. učitelka, přednesla veršovanou Perníkovou chaloupku. Všechny děti dostaly balíčky k Mikuláši, ve kterých byly sladkosti, ale i drobnosti - kalkulačky, hlavolamy, multifunkční šátky.

Ale největší překvapení bylo, když paní starostka oznámila, že město škole poskytne peníze na to, aby si pozvala nějakého zpěváka na koncert.

Pochopitelně hned začalo dohadování koho. Takové velké překvapení nikdo nečekal, moc děkujeme.

Wewerka

Za Stonožkou do Prahy

Celá redakce Puzzlíku a vylosované děti, které kreslily vánoční přáníčka pro Hnutí Na vlastních nohou - Stonožka, vyrazily 7. 12. za Stonožkou do Prahy. Na Pražském hradě v katedrále sv. Víta probíhala totiž mše za Stonožku. Děti si ale prohlédly i Pražský hrad.

Nejdříve jsme vyrazili na **Pražský hrad**, kde jsme se podívali **do Zlaté uličky** a **věže Daliborky**. „Ve Zlaté uličce se mi nejvíce líbila středověká brnění, nejlepší bylo to z Řecka,“ komentuje Dody.

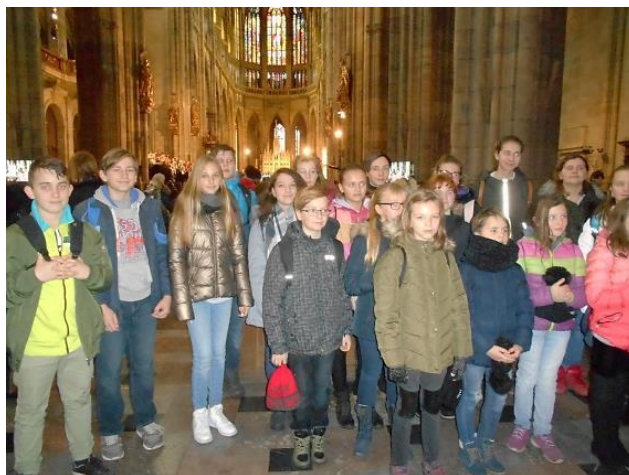
Chondra: „Prošli jsme si všechny malinké domy ve Zlaté uličce, jsou v nich obchody se suvenýry a výstavy, jak se tam dřív žilo, ale i alchymistická dílna a na konci mučírna v Daliborce. Na půdách domků byla vystavena rytířská zbroj a kopí.“

Pak jsme vstoupily **do katedrály sv. Víta**. Tam se konala **mše za Stonožku** spolu s vystoupením

několika pěveckých souborů. Nejdříve ale vystoupila **zakladatelka hnutí Běla Jensen** s významnými hosty, aby všem poděkovala za kreslení přáníček a jinou pomoc. Dva generálové vyzdvihli spolupráci Stonožky a armády, neboť armáda pomáhá za peníze od Stonožky stavět školy a nemocnice v oblastech zasažených válkou. Nyní v Afganistánu a Mali. Ředitel pražské zoo

mluvil o vzdělání v Africe, které Stonožka a i zoo podporuje. Chtěli by, aby se změnil přístup malých i velkých Afričanů ke vzdělání a přírodě. Promluvil i ředitel plzeňské nemocnice, která se specializuje na léčbu Cronovy choroby. I s touto organizací Stonožka spolupracuje. Poté už začal sloužit mši **arcibiskup Dominik Duka**. Katedrála okouzila Nikolu Gabrielovou: „Katedrála sv. Víta je krásná, barevná, prostorná, atmosféra na nás působila velice dobře.“ Ještě jsme navštívili **Vladislavský sál** s replikou korunovačních klenotů a potom opustili **areál Pražského hradu** přes **Hradčanské náměstí**. „Mě zaujala výměna stráží u vstupní brány a krásná vyhlídka na Prahu,“ komentoval ještě výlet Chondra. Na oběd jsme si zašli do Mc Donaldu. Dodymu se pak líbil **Karlův most**: „Karlův most byl až na veliký počet lidí dokonalý, výhled nezaměnitelný, je vidět, že půvab tohoto mostu pořád nevybledl. Pak jsme zamířili na **Staroměstské náměstí**. Přišli jsme právě včas na druhou hodinu, což znamenalo, že jsme se mohli podívat na **orloj**.“ Na Staroměstském náměstí jsme se koukli také na vánoční trhy a na stromeček. Výlet se moc vydařil.

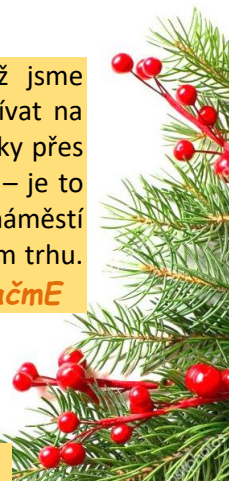
Wewerka a další výletníci

ačmE a Tina měly další postřehy:

Ve Zlaté uličce se mi moc líbil domeček švadleny a alchymisty. V jednom z domečků bylo vystaveno náčiní pro rytíře, kde se mi líbilo brnění. Velmi zajímavé byly i mučící nástroje. V chrámu sv. Víta jsme si poslechli kus mše, kterou vedl kardinál Dominik Duka, a prohlédli jsme si velmi krásné vitráže.

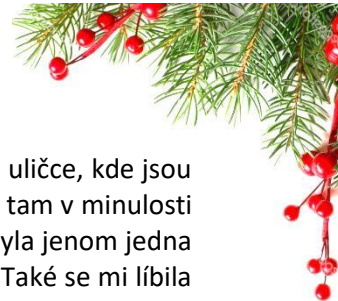
Sbor v chrámu zpíval moc pěkně. Když jsme opustili chrám, tak jsme se šli ještě podívat na korunovační klenoty. Z hradu jsme šli pěšky přes Karlův most až na Staroměstské náměstí – je to kus Královské cesty. Na Staroměstském náměstí jsme měli půl hodiny rozchod na vánočním trhu. Moc se mi to líbilo.

ačmE

Žijeme ve škole...

Na Pražském hradě jsem už byla několikrát, ale nikdy jsem se nebyla podívat ve Zlaté uličce, kde jsou krásné malé domečky. Víte, proč se jmenuje Zlatá, i když není ze zlata? Je to proto, že tam v minulosti pracovali asi zlatníci. Ve Zlaté uličce mě nejvíc udivilo, že pro všechny, kteří tam žili, byla jenom jedna latrína. Pro ty z vás, kteří nevíte, co je latrína, tak je to úplně obyčejný suchý záchod. Také se mi líbila návštěva vězení a mučírny, i když to bylo trochu strašidelné. Jsem ráda, že dnes už mučírny nejsou, protože paní učitelka Hřebíčková říkala, že by je používala na ty, kteří nechodí na její doučování. ☺ V katedrále Sv. Víta jsme si poslechli hymnu Stonožky. Pak jsme si byli prohlédnout kopii korunovačních klenotů, jsou ze zlata a jsou ozdobeny velkými drahokamy. Celý výlet se mi moc líbil.

Tina

Nikita napsala: Chrám sv Víta mi vyrazil dech. Zaujala mě okna, která byla barevná. Na začátku slavnostní mše mě překvapilo, kolika dětem Stonožka - a tedy i my - pomáhá. Spousta dětí a lidí si v dnešní době neváží toho, že pod stromeček dostanou třeba ponožky. Co by za to daly děti, které jsou v Africe nebo v sirotčinci. Dnešní děti chtějí drahé dárky, a když dostanou kus oblečení, tak jsou překvapené, že nedostaly *elektroniku*. Hodně mě zajímá, proč jsou v dnešní době lidé tak sobečtí? V hlavě mám jeden veliký otazník. Ale výlet jsem si moc užila a mám krásné vzpomínky na památky, na které nechci zapomenout.

Píšťalka ve svatovítské katedrále ponese jméno paní ředitelky Hany Borové

Do Prahy s dětmi vyrazila i paní ředitelka. A nebylo to jen tak.

S hnutím Na vlastních nohou spolupracuje naše škola od začátku. A je to už 28 let! Zakladatelka Stonožky, paní prezidentka hnutí Běla Jensen dokonce školu v minulosti navštívila. A ta nyní ocenila naši dlouhodobou spolupráci tím, že jedna z píšťal nových varhan ve svatovítské katedrále ponese jméno paní ředitelky Hany Borové. Symbolická píšťalka byla paní ředitelce

předána právě 7. 12. osobně Jeho Eminencí kardinálem Dominikem Dukou. Paní Jensen to komentovala slovy: „Tvoje píšťalka bude v příštích staletích šířit svými tóny oslavu krásy tvého ušlechtilého srdce.“ Gratulujeme!

Redakce

A víš, co je to Stonožka? Hnutí NA VLASTNÍCH NOHOU má heslo "DĚTI S LÁSKOU - DĚTI ZA MÍR"

Hnutí "Na vlastních nohou" je uznáváno jako zcela dobrovolná humanitární a mírová organizace, v níž děti pomáhají jiným dětem. Bylo založeno roku 1990 Češkou žijící v Norsku paní Bělou Jensen. V hnutí pracují dnes tisíce dětí a stovky učitelů v českých školách. I na Slovensku, v Norsku, Polsku, a v Kanadě zapustilo své kořeny. Děti malují vánoční přání, získávají finanční prostředky organizováním Stonožkových týdnů, pořádají sbírky na pomoc nemocným a postiženým dětem v Česku i v jiných zemích světa. Stonožkové hnutí má své patrony mezi významnými světovými i českými osobnostmi. V jeho činnosti mu velmi pomáhají Generální štáb AČR, Ministerstvo obrany a velitelé a vojáci mírových sborů AČR. Práce paní Jensen a jejích Stonožkových dětí byla mnohokrát oceněna.

Z internetu, na fotu Běla Jensen

Zvláštní příležitost pro sportovce - **MS ve florbale**

Celkem 38 žáků vyrazilo 4. 12 do O2 Arény na MS ve florbale na zápas Slovensko x Kazachstán.

Cestování veřejnou dopravou zvládli velmi dobře. Před zápasem si dali oběd v nákupním centru Harfa a pak se přesunuli do arény. Někteří byli v O2 aréně poprvé a tak jim oči zářily nadšením. Děti mohly soutěžit a bavil je maskot florbal Míček. Samotný zápas byl příjemný a všichni si užili fandění. Celá akce byla skvělá.

Foto M. Boumová

Čerti ve škole

Hádejte, kdo k nám chodí každý rok do školy?

Ano, je to čert, anděl a Mikuláš. Celkem k nám do třídy přišlo pět andělů, tři čerti a samozřejmě jeden Mikuláš. Minulý rok to bylo lepší, protože k nám přišlo víc čertů a dva andělé. Tenhle rok jsem se vůbec nebála. To minulý rok jsem měla slzy na krajíčku. Ale i tento rok to bylo fajn, měla jsem z toho dobrý pocit.

Tenhle rok k nám byli čerti hodní. Odpustili třídě to věčné zlobení, ale bouchali řetězy do lavic, pro výstrahu. Každý povinně musel říct nějakou básničku nebo písničku. Za to jsme dostali pomerančová pitíčka.

Těším se na další rok.

Kiki

Muž se železnou maskou

V neděli 25. 11. jsme se s Klubem mladého diváka (KMD) byli podívat na první představení tohoto školního roku. A to do divadla Broadway na představení Muž se železnou maskou. Představení bylo velice pěkné, navíc se tam objevila i známá jména jako třeba Vojtěch Drahokoupil, Josef Vojtek a další. Příběh možná znáte z filmu.

Ve Francii vládne král Ludvík XIV. („král slunce“) a královský dvůr jen vzkvétá. Ale poddaní trpí hladem, a tak začínají být nespokojení, pořádají „protesty“ a snaží se krále svrhnout. Ten si mezitím poklidně užívá plesy, dostavuje svůj palác Versailles a užívá si s mladými ženami i přes to, že je už ženatý s Marií Terezou. S tou soucítí alespoň Ludvíkova matka – královna Anna Rakouská, ale ani ta Ludvíkovi nedokáže domluvit. Jeho život chrání kapitán mušketýrů, královně věrný d'Artagnan. Jeden z bývalých mušketýrů – Athos žije na venkově se svým jediným synem Raulem, který je také mušketýr. Athos začne Ludvíka nenávidět za to, že poslal Raula do války, kde Raul zemřel, a to jen kvůli tomu, aby se dostal k Raulově přítelkyni Louise. A tak se domluví se svou bývalou „partou“ – mušketéry Aramisem a Porthosem na tom, že se

Ludvíka pokusí svrhnout. Jedině d'Artagnan se akce nezúčastní, protože královi přísahal věrnost...a má i jiné závazky, ke královně. Největší překvapení je ale to, že Ludvík má bratra – dvojče Filipa, kterého nechal bývalý král věznit, aby mezi bratry nevznikly spory o trůn, a královně namluvili, že Filip zemřel při porodu. Když se to dozví královna i d'Artagnan, d'Artagnan se rozhodne ostatním mušketýrům pomoci. Tak vymyslí plán, jak vyměnit zhýralého Ludvíka za Filipa, což se za dramatických okolností a spousty mrtvých nakonec podaří. Jen kulka zasáhne d'Artagnana. Ten na toto zranění umírá, ale ostatní mušketýři se stanou rádci nového vládce Filipa. Celé představení se mi moc líbilo, bylo napínavé a v pěkných kulisách.

Wewerka

Jak to chodí v psím depozitu Beruška

Při návštěvě depozita Beruška jsme dostali příležitost zeptat se majitelů manželů Pangrácových na několik otázek.

Jak vás napadlo založit depozitum?

Ono nás to nenapadlo, ale vyplynulo to ze situace a času. Měli jsme výstavní pejsky, a protože jich tady bylo více, tak se na nás začali postupně lidé obracet, že potřebují pomoc.

A máte vlastní psy?

Ano, máme vlastní psy. Máme dva venku na hlídání a už i někteří z depozita jsou naši, zůstávají tu, protože nejsou vhodné k adopci, třeba kvůli věku, zranění/handicapu nebo i kvůli povaze. Popravdě řečeno, oni jsou všichni bráni jako naši, ale jen s tím faktem, že si můžou najít nový domov.

Jak dlouho depozitum existuje?

Přesné datum nevím, ale oficiálně od roku 2011–2012, avšak neoficiálně tu jsme asi už 17-18 let.

Jak se sem pejskové dostávají? Je to nějak omezeno?

Ne, sem se může dostat vlastně jakýkoliv pes, je to pouze omezené velikostí, protože velké pejsky nebereme z důvodu kapacity, takže většinou jen ty malé a středáčky. A jak se sem dostávají? Velice často jsou to pejsci z pozůstalosti/dědictví, protože dědici se o toho psa starat nechtějí. Když se zadarí, tak je dají sem k nám, když ne, tak je vyhodí někde venku. Nebo jsou to pejsci z odhalených množení a také pejsci, kteří někde strádali a dostali se k nám.

Kolik je zde pejsků? Jaké jsou rasy?

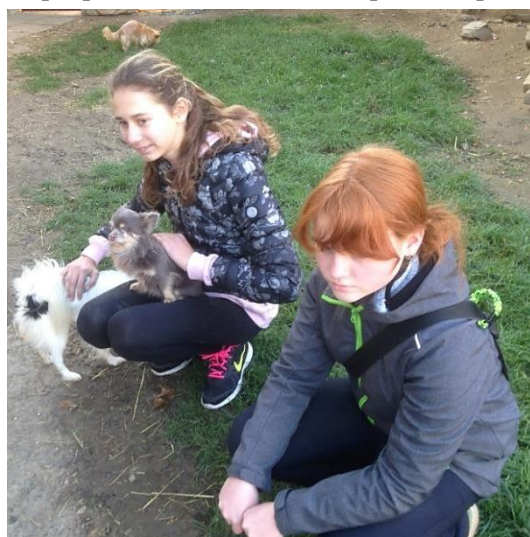
Teď jich tu je okolo třiceti. Jsou to různé rasy, ať už je to nějaká rasa nebo tu máme voříšky, vlastně jak ten pes vypadá, na to se tady nehledí.

Jak dlouho tady většinou zůstávají?

Je to různé, průměrná doba je 2-3 měsíce. Ty pejsci, které tady přijmeme, musí projít karanténou (která je sedm dní), pak se musí nechat vykastrovat, očkovat, očipovat, odčervit. Pokud je tam nějaký handicap, tak se o něj musíme taky postarat. Takže pokud je vše OK, může po třech měsících odejít. Ale je to kus od kusu, měli jsme tu pejsky, kteří odešli po pár dnech od skončení povinné péče a někteří už tu jsou (výjimečně) třeba dva roky.

Co vše pejsci potřebují, když sem přijdou?

Nejprve jdou do karantény, odčerví se, pokud je potřeba nějaké okamžité ošetření, tak se jede na veterinu, když ne, čeká se, až projdou karanténou. Mezitím je přijede zkontrolovat veterinář, jestli nenastal nějaký problém, který není viditelný. Pak se kastrují. Po karanténě jdou všichni bydlet sem do baráku k nám a tady se začínají socializovat, začínáme s nimi pracovat, aby si navykli na lidi nebo na obyčejné předměty, které oni leckdy nepoznali např. televize. Učí se základní manipulaci, jako je to, že se mu dívá do tlamičky, čistí se dráčky atd. To oni velice často neznají, takže je to tu musíme naučit. Také je učíme venčení venku, na zahradě. Vlastně ta péče je stálá, každodenní.

Ptáme se...

Jak se odtud pak dostávají pejsci do rodin?

Je to vždy adopce. Máme vždy nějaké otázky na budoucí majitele, jako třeba kam pejsek jde, jaké bude mít zázemí, jestli mají i jiné pejsky, jestli mají děti a tak, protože potřebujeme zjistit, jestli se ten pejsek, kterého si vybrali, k nim opravdu hodí. Dost často se nám stává, že volají mladí lidé, že chtějí pro maminku, které je 80 let, štěňátko, což je hloupost, protože ten starý člověk nemá šanci to štěně vychovat. Když mají psa vybraného, tak sem lidi přijedou, většinou ta schůzka trvá tak hodinu, my si s nimi povídáme, sledujeme reakce pejska na lidi a opačně a potom se rozhodne, jestli tedy ano, jestli do toho ti lidé chtějí jít, anebo ne. Prostě ne každý pejsek je vhodný do každé rodiny.

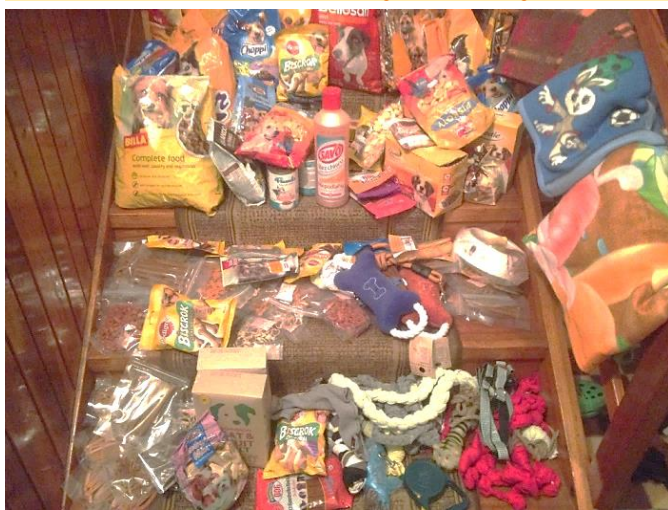
Jak probíhá den s pejsky?

Ráno vstaneme, pejsci jdou ven, pak se dávají léky, čistí se ouška. Když máme pejsky po operacích nebo kastracích, tak se kontrolují rány, staří pejsci dostanou jídlo, mladší jen nějaký pamlsek, uklízí se, pak se třeba najíme my. Celý den se vlastně uklízí. Pokud je potřeba, tak se nějaký pes vykoupe, ostříhá nebo se jede na veterinu, ale to není tak časté. Také se v průběhu dne s nimi chodí ven, vyřizují se telefonáty okolo nich a spousta jiných věcí.

Co vás na téhle práci baví nejvíce?

Když si s nimi můžu sednout na zem a „ňuňat se“ 😊. To je to nejkrásnější. A pak taky když přijdou fotky a videa z nových domovů, na kterých je vidět, jak jsou ti pejsci šťastní.

Máte třeba za tu dobu nějakého pejska, kterého jste si oblíbili?

Nejoblíbenějších je tu mnoho. Bohužel nejhorší je to, že s těmi nejoblíbenějšími se člověk nejhůř loučí, takže někdy tady i zůstanou. Ale je fakt, že tu jsou pejsci, které jsem si opravdu oblíbila.

Kde berete peníze pro depozitum?

Tak především od drobných dárců, kterým není lhostejný osud těch pejsků a pomáhají nám, každoročně také vydáváme kalendáře s pejsky z depozita, jezdíme pravidelně na nějaké akce, které se týkají pejsků, kde máme prodejní stánek s věcmi, co nám udělají dobrovolníci (různé věci pro pejsky, pamlsky, nebo i věci pro lidi). Takže se ty peníze snažíme i vydělat.

Jak může člověk ještě pomoci kromě sbírky?

Dost důležitá je pro nás inzerce, takže pokud se někdo pohybuje na internetu, máme webové stránky i Facebook. Někdo může vyrobit nějaké rukodělné věci na již zmíněný prodej. Nebo pokud někdo fotí, tak je to pro výrobu kalendáře taky přínos. **Ptali se Wewerka a Chondra, fotila p.učitelka Křížková**

Paní učitelka se ptá dětí, jak přicházejí na svět mláďata:
„Kočka se okotila, kráva se otelila a ...“

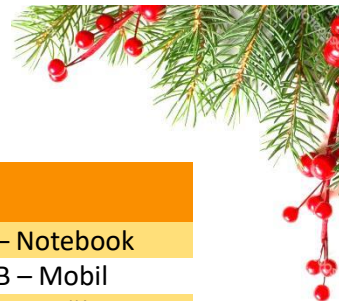
Pepíček se přihlásí a vykřikne:
„A žralok se vožral!“

Přijde maminka do kuchyně a vidí Tonda, jak mává s plácačkou na mouchy: „Chytáš mouchy?“ „Jo.“
„A už jsi nějakou mouchu trefil?“
„Dva samečky a dvě samičky.“ „A jak to poznáš?“ „Samečci seděli na lahvi od piva a samičky na mobilu.“

Pasou se dvě krávy na pasece a jedna se divně natřásá.
Druhá se jí ptá, proč to dělá.
„Dnes mám narozky, tak vyrábím šlehačku!“

Myslíme si...

Co si přeješ k Vánocům?

Valentínka 1. B – Lego	Dominika 1. B – Barbie	Aneta 7. B – Notebook
Tomáš 1. B – Autíčka	Markéta 7. B – Morče	Eliška 7. B – Mobil
Jasmínka 1. B – Knížky a učení	Terka 7. A – Hodně jídla ☺	Matouš 7. B – Lepší WiFi
Míra 1. B – Nůž na hraní	Nela 7. A – Teplé ponožky	Martin 7. B – Štěstí
Anička 1. A – Auto pro Barbie	Kačka 7. B – GoPro kamera	<i>Ptaly se Nikita a Wewerka</i>

Na co se nejvíce těšíte o Vánocích?

Zoltán a Robin se ptali obyvatel Kouřimi:

p. Veselý - Nejraději peče perníčky.

p. Čermák – Na výlety a lyžování.

p. Černý - Nejraději má kapra.

pí Urbanová – Na dárky.

p. Strnad - Na perníčky.

pí Růžičková - Mám ráda zdobení stromku.

p. Novotný - Mám nejraději o Vánocích snít.

pí Dvořáková - Nejvíc mě těší, že se sejde rodina.

pí Kučerová - Těším se na dárky a že rodina bude pohromadě.

pí Moravcová - Těším se na klid, protože nejsem v práci.

Hold rodičům

Narození dítěte, tím to všechno začíná.
Sunar, plenky, spánek, v tom to všechno spočívá.
Čas ovšem letí, domov je najednou plný dětí.
Jaro, léto podzim, zima, s hračkami je vždycky prima.
A když se bojím, je tu máma, na lumpárny zase táta.
Tím to ale nekončí, prcek se spoustě věcí naučí.
První, druhá, třetí třída, to nás stále baví.
A pak osmá devátá, už se nesměje můj táta.
Všechno víme, všechno známe. Na jiný názor se nedíváme.
Do krve se budem rvát, za svou nezávislostí se hnát.
Puberty se nechcem bát, rodiče nám však svobodu nechtějí dát.
Chovají se jako mistři světa, co vše vědí nejlépe.
Snaží se nás vychovat, naučit, jak máme žít.
Já už ale nejsem malé dítě, už jsem dlouho na světě.
Chci si svůj život snít a vlastní příběh vytvořit.
Ale když mě srdce bolí, je mi smutno, mám stesk, je tu máma a táta, vždycky. I teď.

Aneta Bílá a Silvie Šaškovičová 8. B

Malý Pět'a je se strýčkem u vody a hrozně ho poštípou komáři. Pak se začne stmívat a objeví se světlušky a Pět'a ustrašeně volá: „Strejdo, pojď honem domů! Ty potvory komáři si na nás vzali baterky!“

Domlouvají se zvířátka v lese, že pojedou na výlet. Lev, vedoucí, říká: „Nezapomeňte si vzít svačinu.“
Žába na to: „Nezapomeňte si vzít svačinu.“
Lev: „A pláštěnky.“
Žába: „A pláštěnky.“
Když se to opakuje ještě párkrát, lev se naštve a říká: „A ta zelená potvora zůstane doma!!“
Žába: „Chudák krokodýl, tolik se těšil...“

Myslíme si...

Jak si představuji Ježíška:
Podle mě Ježíšek vypadá
tak, že má kudrnaté vlasy,
má bílou košilku až k
botám, je to pán který je
vlastně moc hodný na
děti a na dospělé, nosí
dárky proto, aby ty Vánoce
byly vlastně něčím více
zvláštním, vřdyť Vánoce
by měly být nejkrásnější
svátky v roce. Nikdo si
přeje, aby byly Vánoce
každý den, ale to já zase
ne, protože by Ježíšek
byl moc unavený a potom
by neměl co rozdávat.

Napsala a nakreslila Kiki

Potkají se dva psi. „Kam jdeš?“
„Ále, jdu s blechama k
veterináři.“ „To máš blý, já už
je mám dva roky a ještě mi
nemarodily.“

Víte, jaký je rozdíl mezi koněm
a špendlíkem? Na koně
nejdříve vyskočíš a pak si na něj
sedneš, ale na špendlík si
sedneš a pak teprve vyskočíš!

Přijdou zebra s tučňákem
k fotografovi. Ten se na ně
podívá a zeptá se: „Jak chcete
vyfotit – barevně nebo
černobíle?“

Řidič auta přejede slepici.
Nebožku popadne za nohy a
donesе ji k nejbližšímu stavení,
kde před vraty stojí kluk.
„Poslyš, je tohleto vaše
slepice?“ „Nejspíš ne, pane. My
placatý nemáme!“

Malý komár se právě vrátil ze
svého prvního letu a nadšeně
vypravuje mamince: „Mami, to
ti bylo prima, představ si, když
jsem letěl, všichni mi
tleskali...!“

Co vznikne zkřížením žížaly a
ježky? ... Ostnatý drát!!

Po čtrnácti dnech se slimák
vyškrábe na strom. Spadne a
řekne si: „Práce kvapná, málo
platná.“

Pán má papouška, co se naučil
mluvit strašně sprostě. Pán už
neví, jak ho to odnaučit, tak ho
jednou za trest zavře do
mrazáku. Po chvíli mrazák
otevře a papoušek říká:
„Omlouvám se za své
nevhodné chování, již se to
nebude opakovat. Mám jen
jednu otázku: „Co udělalo to
zmrzlé kuře?“

Pozor na malé potvory!

Dodo

Bavíme se...

Ekologické Vánoce

Tak co, těšíte se na Vánoce? Psali jste už Ježíškovi? A co si přejete? Panenku, autíčko, lego, mobil anebo počítač? Tak to ne! Ježíšek prohlásil, že letošní Vánoce budou ekologické, tím pádem žádné hračky a elektronika z plastu. Letos děti dostanou „pouze“ ekologické hračky. Tím chce Ježíšek pomoci zachránit planetu a taky mu leze na nervy, že děti koukají pořád do mobilu nebo počítače. Proto doporučuji preventivně – abyste měli radost - přejte si od Ježíška knihy, oblečení, dřevěné hračky.... a tak.

Prvostupňové perličky

- Je čtvrtěk, běžná hodina vlastivědy, ve které opakujeme, co je záliv, poloostrov, ostrov apod. Otázku pokládá učitelka: "Co je to, děti, sopka?". Přihlásí se žák a odpovídá: "Ta hulí lávu."
- Při hodině českého jazyka si žákyně vzdychne na celou třídu. Paní učitelka se ptá: "Prosím tě, z čehopak se hroutíš?" Odpověď žákyně: "Ále... přemýšlím, proč jsem tak tupá, že ani nevím, kde jsme."
- Páteční hodina geometrie, opakujeme druhy trojúhelníků. "Tohle je jaký trojúhelník?" ptá se učitelka. Žák zvedá ruku a odpovídá: "To je levoúhlý trojúhelník."
- Učitelka mluví na žáka: "Prosím tě, proč nemáš šmírák v pracovním sešitu, aby sis tam mohl psát vedlejší výpočty?". Žák pokrčí rameny. Učitelka reaguje: "Protože jsem co?" (v domněnku, že žák odpoví trdlo). Žák na celou třídu odpovídá: "Blbec". Načež se přihlásí další žákyně se slovy: "Já bych prosila taky jeden šmirgl".

Puzzlík 2018/2019

školní měsíčník

ZŠ Miloše Šolleho Kourim

15. ročník

Redakce 2018/2019:

Šéfredaktorka:

Marie Bílková (MBí)

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Titulní strana: Matěj Kolpak

Redaktoři:

Matyáš Wojewoda (Dody) 8.A

Ema Alexandrová (ačmE) 7.A

Ondra Chlubna (Chondra) 7.B

Eva Kůsová (Wewerka) 7.B

Nikola Strejčková (Nikita) 7. B

Redaktor elév:

Kristýna Stepaková (Kiki) 3. B

Tina Alexanderová (Tina) 4. A

Zoltán Bauhofer (Zoltán) 6. A

Robin Šedivý (Robin) 6. A

Adriana Nedvěďová (Adri) 6. B

 KONICA MINOLTA

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o. Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách, na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.skolakourim.cz
Uzávěrka příspěvků do časopisu 13. 12. 2018